

När Tommäs blei boten.

Nedanstående roliga historia har ställts till vårt förfogande av fru Selma Lithberg i Kräklingbo, som hört den berättas av sin mormor (f. 1813, d. 1894), själv »matmori» i historien.

Orä astäuas hadd ein dräng, sum hait Tommäs, u han var så arg u så var han så stark, så när han då blaj argar så var di raint räddä för han.

Ein gang när han skudd käir äut pa akan u plöjg mä uksar, så to di ti skeinä, för dei gärd di teit pa ladingän för di var välföidnä, dei vidd astubonden gänn ha kräki. Di skend ikring gardän u äut i kveiar u in pa gardän igän, u när drängän sein fick daim ti stännä u skuddä jämkä ukä tireitä så blaj han så argar så han bait ett stort styckä av vänsträ stäutens dain äirä.

Dänsamä drängen fick frässän, en sjukdom, sum gick pa attänhundraförtil—femtilä. Tommäs hadd varannändagsfrässän u da sat han framför speisän u skälvd u dryndä u flau sum ätt äsplaug i fläirä teimar. Peiku, sum hait Britän, sat bei seidu av speisän u kard ull, u matmori sat längar äut pa golvä bei spinruckän. Di sag u häirdä pa äländä u tycktä mik synd um drängän. Ein dag sägd Britän till matmori: »Ja har häirt att um män slar yvar daim eiskallt vatten när 'kalldu' ruskar daim, så skall di kunn blei botnä. Härneist ha kummar yvar Tommäs så skall ja ta u sla yvar han ein häisä.» »Träistar däu de da, far han tak ei di så brautar han sundar di u tar leivä av di.» »Ja, ja skall nuck lag så att ja kummar pa seidä», sägd Britän. Dagan därpa sat Tommäs igän framför speisän pa huk u skälv u flaug. Britän sat u kardä sum vanlitt. När klucku laid mot älvä så sägd ha: »Ja far väl äut i käikä u sätt pa middäspärgröitu». Så lägd ha ner kardar u kardlapp u ga matmori ätt augänkast. Matmori blaj så förskräckt, så ha halt pa u fa kalldu ha mä. Ha häirdä Britän ga äut u in u stomblä ei köikä u så kom ha ei köksduri mä i stäur vattenhäisä — gömn ei kannä. Tommäs sat mä ryggän at u sag inte, u så slo ha hailä vattenhäisu yvar häudä u ryggen pa han u så for ha pa dur, ändä neir ei bryggarhäusä u riglä till um si. Tommäs brauldä till, intä sum ätt mänskä äutän sum ätt naut, u stöрте upp u for eikring ei stäuu sum ein villsän. Matmori for upp ifran spinnruckän u fick tak pa han u prat mä u fick han ti sansä si u så kleid ha av han u fick torrä kleidar pa han. Så fick han en stor brännveinssup, för de hadd di gutt um den teiden, när di brändä självä. Sein fick han ga ei säng u sivä, u dä gärd han till andrä dagäns middä — ätt häilt dygn — u så blaj han freskar ättarhandi.

När di sein kom ti tal um att Britän hadd botä Tommäs för frässen, så sägd han: »Ja, hadd ja fat tak ei di dei stundi, da hadd däu int liv nå». U så greind di allihopä.